

דף כ.

עין משפט א.

או"ח סימן רנה פעיף ב

ב. י"א דבפחמין אפי' לא אחז האור בהם אלא כל שהוא מותר ^י משום שהם דולקים והולכים.

עין משפט ב.

או"ח סימן רנד פעיף ב

עיין לעיל דף יח: עין משפט אות ח ט

עין משפט ג.

יור"ד סימן קיג פעיף ח

ח. נתן הישראל קדירה על האש וסילקה ^ז ובא הנכרי והחזירה אסור אלא א"כ הגיע למאכל בן דרוסאי ^ח שהוא שלישי בישולו כשסילקה.

עין משפט ד.

או"ח סימן רנד פעיף ה

עיין לעיל דף יט: עין משפט אות ז

עין משפט ז.ט.

או"ח סימן רנה פעיף א

א. מותר לעשות מדורה מעצים סמוך לחשיכה ובלבד שיצית בהם האור עד שתהיה השלהבת עולה מאליה ^ט בלי סיוע עצים אחרים, ואם זה

ו. זוהי דעת הטור, אבל מדברי הרמב"ם בפ"י המשנה נראה דר"י פליג על ת"ק ולא חילק בין פחמין לעצים, ב"י. וע"כ כתב דין זה בשו"ע בשם י"א כיון דאין כן דעת הרמב"ם וכיון שזה דבר דרבנן פסק לקולא.

ז. לאו דוקא סילקה הישראל אלא אפי' סילקה הנכרי לאיזה צורך. ט"ז ס"ק ט'. וש"ך ס"ק י"ב.

ולפי דברי המקילים ברמ"א בסעיף ז' דאפי' השלכת קיסם מתירה ה"ה כאן דמותר. ח. ואם הוא ספק אם הגיע למאכל בן דרוסאי מותר מספיקא דרבנן לקולא, כמו בסעיף י"א. ושליש בישולו שהוא שיעור מב"ד, כ"כ הרשב"א בתה"ב ורש"י בשבת דף כ' ע"א, ואע"פ שמדברי הרמב"ם בפ"ט מה' שבת נראה שהוא חצי שיעור כדאי הם הרשב"א ורש"י לסמוך עליהם בבישולי עכו"ם דרבנן דאם נתבשל שלישי בישול אין בו יותר בשולי עכו"ם, וע"כ לענין שבת באו"ח בסי' רנ"ד סעיף ב' פסק לחומרא כהרמב"ם דהשיעור חצי בישול. ט. שבת י"ט.

עץ יחידי צריך שהאור יאחוז בו ברוב עוביו וברוב הקיפו ^י, אבל אם לא הודלקה המדורה כל כך אסור ליהנות ממנה בשבת ^ב גזירה שמא יחתה בה, ויזיז העצים כדי שתעלה השלהבת.

וכשהודלקה לפני החשיכה כשיעור ^ל יכול להתחמם כנגדה בשבת ^מ, וכן להשתמש לאורה ^נ בין אם היא ע"ג קרקע או ע"ג המנורה, ואפי' היא מדברים שאין עושין מהם פתילה לשבת ^ס.

דף כ:

או"ח סימן רנה פעיף ג

עין משפט א.ב.ג.

ג. מדורה של זפת או גופרית או קש וגבבה ^ע, אפי' לא אחז בהם האור אלא מעט מותר, וכן מדורה של קנים ושל גרעיני תמרים כשהם מפוזרים ^פ, אבל כשהם אגודת קנים, והגרעינים בסל צריך שיצית בהם האור עד שהשלהבת תהיה עולה מאליה, ויש אומרים בהיפך.

או"ח סימן רסד פעיף ג

עין משפט ה.

ג. אין מדליקין נר לשבת אלא משמן הנמשך אחר הפתילה, ע"כ אין

- י. ורוב עוביו היינו שיכנס האור בתוך עוביו עד רובו, ורוב היקפו היינו מבחוץ, ב"י.
- כ. אפי' אם הודלקה אח"כ לגמרי, מ"א ס"ק ב'.
- ל. פי' קודם השבת, מ"א ס"ק ג'.
- מ. ומ"מ לא ישב ליד הזנבות של העצים הבוערים שמא יגע בהם לקרבם אל המדורה דגם בחימום גזרו, אבל יש אחרונים שכתבו דאין לחוש דרק בלימוד גזרו אבל בחימום לא גזרו, כה"ח אות ו'.
- נ. אבל לא יקרא בספר לאורה, כ"כ בחידושי הר"ן.
- ס. מתוך שההיסק גדול אחד מבעיר את חברו, כ"כ רש"י בשבת כ"א ע"א.
- ע. קש היינו זנבות של שיבולים, וגבבה היינו קש שגובבין מן השדה אחר הקצירה, א"ר אות ד' מרי"ו.
- פ. דאז הם דולקין מאליהן והיא דעת הרי"ף, וי"א היא דעת רש"י ודעת השו"ע כדעת הרי"ף שהביאה בסתם.

מדליקין בזפת ולא בשעוה ^ז ולא בשמן העשוי מצמר גפן ^ק ולא באליה ולא בחלב ואין מדליקין בעטרן ^ר מפני שריחו רע שיניחנו ויצא, ולא בצרי ^ש מפני שריחו נודף ושמא יבא להסתפק ממנו ונמצא מתחייב משום מכבה.

עין משפט ו. או"ח סימן רפד סעיף א

א. אין עושין פתילה לנר שבת מדבר שהאור אינו נאחז בו והשלהבת קופצת ^ת, כגון מצמר ושער וכיוצא אלא מדבר שהאור נתלה בהם כגון צמר גפן וקנבוס ^א והדומה.

הגה: אם הדליק בדברים האסורים, אסור להשתמש לאורו ^ב.

וי"א דאם יש נר אחד מדברים המותרים מותר להשתמש לאור האחרים ^ג, וכל דבר שאפשר לעשות בלא נר ^ד מותר לעשותו לאור הנרות האסורים, ולצורך שבת יש להקל בדיעבד.

- צ. אבל אם כרך הזפת או השעוה סביב הפתילה מותר כמ"ש בסעיף ז', מ"א ס"ק ז'.
- ק. במשנה אמרו ולא בשמן קיק. ועיין בכה"ח אות ט"ו.
- ו. אין מדליקין בשמן עכור וכן בשמרי שמן זית, כה"ח אות ט"ז. כיון שלא נמשכים יפה.
- ר. והיא פסולת של זפת.
- ש. הוא שמן אפרסמון. שמן ערלה וכדומה אסור לנר שבת ולא שייך מצות לאו ליהנות ניתנו, דעיקר המצוה משום עונג ודמי לשיבת סוכה.
- ת. שבת כ', וטעם פסול השמנים והפתילות שאין מאירין יפה וחיישינן שמא יטה הכלי שיבא השמן אל הפתילה וידלק יפה ונמצא מבעיר בשבת, ט"ז ס"ק א'.
- א. וטוב להחמיר שלא להדליק בקנבוס כי יש מחמירים בזה, כה"ח אות ג'.
- ב. וא"כ צריך לצאת מהחדר, אבל מדברי הרמב"ם משמע דאינו מחוייב לצאת. כה"ח אות ד'.
- ו. אפי' תשיש שא"צ עיון אסור להשתמש לאורו, מ"א ס"ק א'. ולדעה זו אסור ללמוד או להשתמש לאורו גם אם יש אדם אחר שיזכירו, ט"ז בס"י תרע"ג ס"ק ד'.
- ג. ורוב הפוסקים חולקים על זה וכך היא דעת הטור והשו"ע.
- ד. כגון למשוך יין מן המרתף, מ"א ס"ק ג'.

עין משפט ז.

או"ח סימן רפד פ"ז

ז. כרך זפת או שעוה או חלב^ה מדברים שאין מדליקין בהם סביב הפתילה, מדליקין בהם.

ה. דלא אסרו אלא כשהזפת או השעוה מהותכים בכלי שאין נמשכים אחר הפתילה, ט"ז ס"ק ה'.